

първо се е явило изобилието, а после е дошъл недоимъкът. Като се е видял въ лишения, човѣкъ започналъ да краде, т. е. той проявилъ своето човѣшко естество. Когато отниматъ на човѣка единствения хлѣбъ, който си е изработилъ, това наричаме кражба. Обаче, ако отъ хиляда хлѣба отнематъ единъ, това не е кражба. Така е въ природата. Ето защо, имашъ ли два хлѣба въ торбата си и срещнешъ човѣкъ, който нѣма нито единъ, дай му единъ отъ своитѣ. Не чакай той да ти го вземе. Ако имашъ само единъ хлѣбъ, бжди увѣренъ, че нѣма да срещнешъ човѣкъ, който може да те обере. Това е законъ. Следователно, чуete ли нѣкой да казва, че взели единствения му хлѣбъ, че отнели хапката отъ устата му, знайте, че този човѣкъ си служи съ теореми, които трѣбва да се докажатъ. Докато не се докажатъ, тѣ не могатъ да се приематъ за научни твърдения. Ако, наистина, сж взели хапката отъ устата на нѣкого, това показва, че той е изялъ вече десетъ хапки. Значи, взели сж единадесетата хапка отъ устата му, а не първата. Първата хапка е право на човѣка, и никой не може да му я отнеме.

Като слушатъ да имъ се говори, нѣкои казватъ, че знаятъ тия нѣща, че нѣма нови работи за тѣхъ. Наистина, има нѣща, въ които хората сж специалисти, могатъ да държатъ лекции. Запримѣръ, тѣ казватъ, че знаятъ, какъ да живѣятъ, да се хранятъ, да се обличатъ, не се нуждаятъ отъ никакви лекции. Тѣ знаятъ да